

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Milana Kučery, Ph.D. a přísedících Jaroslavy Sýkorové a Bc. Františka Nováka v hlavním líčení konaném dne 13. 10. 2020,

takto:

Podle § 226 písm. a) trestního řádu se obžalovaný [redacted], narozen [redacted] v [redacted], trvale hlášen k pobytu na adrese v [redacted], [redacted], fakticky bytem [redacted], **zprošťuje obžaloby**, kterou podala státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích pod sp. zn. KZV 41/2019, pro skutek spočívající v tom, že

v blíže nezjištěné době nejméně od podzimu 2018 do 19. 11. 2018 v [redacted] na pokoji [redacted] v [redacted], kde žil ve společné domácnosti s družkou [redacted], nar. [redacted], a jejím nezletilým synem [redacted], nar. [redacted], nejméně v jednom případě s využitím postavení výchovné autority v rodině v době, kdy matka spala v témže pokoji za účelem vlastního pohlavního uspokojení nezletilého ležícího na břiše osahával na [redacted], [redacted] a rukou stimuloval [redacted], nezletilého to bolelo a plakal, obviněný jednání zanechal, když se matka vzbudila, takového jednání se dopustil, ačkoliv věděl, že nezletilý je dítě mladší patnácti let a vzhledem ke svému nízkému věku a opožděnému vývoji osobnosti v oblasti rozumové, citové a sociální není schopen správně vyhodnotit jednání obviněného, pochopit jeho smysl, adekvátně vyjádřit svůj nesouhlas a aktivně se bránit,

v němž byl obžalobou spatřován zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Havlíková

1. Obžalovaný [REDACTED] kategoricky popřel, že by se dopustil protiprávního jednání popsaného ve výrokové části obžaloby. S [REDACTED] a jejím synem [REDACTED] žil asi jeden a půl roku. Od ledna 2018 bydleli v [REDACTED]. [REDACTED] bral za svého vlastního. Proto se o něj staral, vodil jej do školky, hrál si s ním a sportoval. Vzájemně měli hezký, kamarádský vztah. Nechápe, z jaké důvodu byl takto křivě obviněn. Jediným vysvětlením je pro něj to, že [REDACTED] byl naveden [REDACTED], která se s ním chtěla rozejít a tímto způsobem se jej rozhodla „zbavit“.
2. Výslech poškozeného [REDACTED] byl v přípravném řízení proveden v souladu s ustanovením § 102 odst. 1 trestního řádu. Výpověď jmenovaného svědka byla s ohledem na jeho věk, mentální a verbální schopnosti natolik specifická, že ji nelze reprodukovat bez toho, aniž by došlo ke zkreslení jejího obsahu. S ohledem na tuto skutečnost odkazuje soud na přepis výpovědi jmenovaného obsažený ve spisovém materiálu.
3. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že obžalovaného zná již od dětství. Obžalovaný za ní přijel z [REDACTED] do [REDACTED]. Následně se společně nastěhovali [REDACTED]. Jejich soužití bylo v pořádku, nemohla si na obžalovaného stěžovat. Choval se k [REDACTED] lépe než jeho otec. Syn je na ni velmi fixovaný. Je tichý a hodný, svědkyně se domnívá, že nemá sklony ke lhaní. V neděli 18. 11. 2018 vzal obžalovaný přehoz, začal si ho přikládat k tváři a také k němu čuchal. [REDACTED] před ním tancoval. Pak se obžalovaný na [REDACTED] podíval a udělal gesto, jako že ne. Svědkyně se jej ptala, co to mělo znamenat, obžalovaný se s ní však odmítl bavit a odešel. Druhý den ráno odvedla syna do školky. Obžalovanému řekla, že to mezi nimi nemá cenu a chtěla, aby se sbalil a odešel. Obžalovaný nechtěl nikam jít, řekl, že má nárok na polovinu pokoje stejně jako ona. Poté se dohadovali a vzájemně fyzicky „pošťuchovali“. Pak se obžalovaný vzdálil. Ona šla ve dvanáct hodin pro syna do školky a řekla mu, že s nimi už obžalovaný nebude. Večer začala hovořit se synem o včerejší události a syn jí řekl, že po něm obžalovaný chce, aby se svlékal a ukazoval mu [REDACTED]. K dalšímu dotazu syn ukazoval, že ho obžalovaný hladí [REDACTED] a [REDACTED]. To ho údajně bolí a brečí při tom. Následně volal obžalovanému a řekla mu, ať jde domů, mezitím přivolala policii. Když se ho na informace od syna zeptala, řekl jí, že si vše vymysleli, on to však zvládne. Když přijeli policisté, syn jim vše potvrdil. Obžalovaný byl policisty odvezen. Když šli se synem spát, ptal se jí, zda je již obžalovaný zavřený. Ona mu řekla, že nikoliv, že policie musí zjistit, zda je vše pravda. Pokud to pravda nebude, bude muset do dětského domova. Na to jí syn řekl, že si vše vymyslel. K dotazu svědkyně sdělil, že tak učinil proto, že chtěl mít doma tátu přezdívaného [REDACTED]. Když se ho ptala, proč jí to neřekl hned, řekl, že neví. Obžalovanému poté poslala SMS, on jí volal zpátky a ona mu sdělil, že si syn vše vymyslel. Stejnou informaci napsala i jeho matce.
4. Svědek [REDACTED] uvedl, že obžalovaného vůbec nezná. Když se vrátil z výkonu trestu, mluvil s ním jednou po telefonu za situace, kdy obžalovaný volal [REDACTED], se kterou v té době on byl. Svědek nastoupil do vězení, když [REDACTED] byly tři roky. V kontaktu byli, i když byl svědek ve výkonu trestu. Společně s [REDACTED] plánovali, že se k sobě po propuštění vrátí. Byli spolu však pouze krátce, vztah se rozpadl. On chtěl žít jako rodina, paní [REDACTED] zřejmě ne. Když se svědek vrátil, o obžalovaném se nebavili. [REDACTED] je pod vlivem matky, udělá vždy přesně to, co ona chce. Po návratu z vězení však svědek pozoroval, že se jmenovaná změnila, neví, co se s ní stalo. Svědek si nemyslí, že by obžalovaný [REDACTED] něco udělal.
5. Svědek [REDACTED] uvedl, že obžalovaného nezná. [REDACTED] se s obžalovaným seznámila v [REDACTED], poté, co vrátila zpět do [REDACTED] z [REDACTED]. Následně se společně přesunuli do [REDACTED], kde bydleli [REDACTED]. Se svědkem a jeho manželkou se stýkala jen tehdy, když potřebovala půjčit peníze. [REDACTED] říkala, že peníze potřebuje pro [REDACTED], svědek si však myslí, že peníze šly na drogy, které brali. [REDACTED] dokonce ukradla finanční prostředky ve výši 2 000 EUR, které u nich měla uloženy jejich druhá vnučka. [REDACTED] provozovala prostituci, když jejími zákazníky byli zejména Rakouští státní příslušníci. Obžalovaný se k [REDACTED] choval hezky a chlapec jej měl rád. Obžalovaný s ním byl víc než jeho matka.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Havlíková

ho poslouchal. nyní (v době výslechu) žije s . Ten má velmi rád. Nedávno k nim však přivedla s tím, že má AIDS a musí do nemocnice. Svědek se však obává, že se může zase snadno dostat v důsledku užívání drog do „rauše“ a cokoliv si na něj vymyslet. Obžalovaná sama říká, že má halucinace.

6. Mgr. Václav Šnorek, znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zjistil v průběhu znaleckého zkoumání nezletilého skutečnosti, které svědčí pro opožděný vývoj osobnosti, přičemž zaostávání ve srovnání s vrstevníky se projevuje v oblasti rozumové, citové i sociální. Méně rozvinutá je řeč. Převažuje u něho zaměření na hravé aktivity, realita se stále dosti prolíná s fantazií. Identifikovat lze projevy psychické subdeprivace. Má zájem o kontakt s druhými, sociálním interakcím se nebrání. Je stále hodně závislý na pečujících osobách, především matce, jen v omezené míře je schopen sám řešit situace, ve kterých se ocitá. Je zvýšeně ovlivnitelný, není schopen se bránit jednání druhých, které se mu nezamlouvá. Nesocializované postoje a chování zajištěny nebyly. Celkově disponuje posuzovaný v současnosti inteligencí na úrovni podprůměru. Jednotlivé schopnosti jsou relativně nerovnoměrně rozvinuté. Zřejmá je výchovná zanedbanost, kdy vrozený potenciál není rozvíjen optimálním způsobem. Je schopen chápat skutečnost, ale nikoliv v souvislostech. Postihne jen základní aspekty situace. Jakmile má zpracovat více podnětů současně, selhává. Má obtíže vyvozovat příčinné vztahy a anticipovat důsledky událostí. Ve srovnání s vrstevníky se hůře adaptuje v sociálním prostředí a nových podmínkách. Paměťové schopnosti korespondují s úrovní inteligence. Vlastní zážitky si dovede zapamatovat, ale nedokáže je s odstupem adekvátním způsobem popsat. Posuzovaný sklony k záměrnému účelovému zkreslování informací neprojevuje, ale jeho vyjádření k věci jsou nekonzistentní vzhledem k současnému stupni psychického vývoje. Nedokáže popsat své zážitky souvislým způsobem, jeho horší komunikační schopnosti vedou k nesrozumitelnosti některých sdělení. Posuzovaný je pravděpodobně věrohodný, pokud se jedná o skutečnost, že se zřejmě stal účastníkem nevhodného sexuálního chování ze strany dospělé osoby, nejspíše obviněného. Inkriminované jednání popisuje několikrát obdobným způsobem, autentičnost prožitku vyplývá rovněž z psychologického vyšetření. Motiv mstivosti nebyl u posuzovaného zjištěn. Žije bezprostředním okamžikem, není schopen sofistikovaně plánovat jednání směřující ke vzdálenému cíli. Posuzovaný je velmi ovlivnitelný. V daném případě ovlivnění výpovědi konkrétní osobou nezjistíme, vyloučit ovšem nelze možné působení matky v neprospěch obviněného. Jedná se o nezralého jedince, který se vztahuje ke svému okolí pozitivně. Na jeho dosavadním psychickém vývoji se negativně odrazilo dysfunkční rodinné zázemí. Znamky výraznější psychické traumatizace nebyly rozpoznány. Při konfrontaci s projektivním materiálem byla nicméně zachycena reakce, s níž se setkáváme u dětí se zkušeností sexuálního zneužití. Dopady do dalšího života nelze nyní predikovat. Posuzovaný prožívá obviněného jako autoritu. Pokud k inkriminovanému jednání ze strany obviněného došlo, nebyl posuzovaný schopen projevit účinný odpor, avšak byl schopen vyjádřit srozumitelný nesouhlas s jednáním obviněného. Na základě zjištění provedeného znaleckého zkoumání je možné konstatovat, že posuzovaný pravděpodobně byl schopen vyjádřit nesouhlas. Na základě zjištění provedeného znaleckého zkoumání je možné konstatovat, že posuzovaný pravděpodobně nebyl schopen projevit odpor. Chování posuzovaného vykazuje bezbrannost, a to do značné míry.
7. Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie MUDr. Marek Páv po provedeném zkoumání obžalovaného dospěl k závěru, že na základě dostupných údajů nelze u něj v době, kdy se měl dopouštět daného jednání, diagnostikovat přítomnost parafilie (deviace) např. pedofilie. U posuzovaného nebyla zjištěna duševní porucha v pravém slova smyslu – psychóza, nebo jiná duševní choroba nebo porucha v pravém slova smyslu. Posuzovaný není stížen trvalou vadou osobnosti ani vadou intelektovou, která by byla schopna zásadně ovlivnit jeho schopnost rozpoznat protiprávnost svého jednání a své jednání ovládnout. Nebyla zjištěna přítomnost duševní nebo sexuální poruchy, posuzovaný v době, kdy se měl dopouštět daného jednání, byl schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a své jednání ovládat. Nebyly zjištěny zdravotní důvody pro přiznání snížení jak ovládacích či rozpoznávacích schopností, obě

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Havlíková

tyto schopnosti byly u posuzovaného v době, kdy se měl dopouštět daného jednání, plně zachovalé. U posuzovaného nebyla zjištěna přítomnost parafie (sexuální deviace), ani jiné duševní onemocnění či porucha, nedošlo v tomto ohledu k ovlivnění rozpoznávacích či ovládacích schopností. Z úzce psychiatrického či sexuologického pohledu pobyt posuzovaného na svobodě není nebezpečný z hlediska případného opakování činnosti obdobné povahy, pro kterou je stíhán v současné věci. Znalec nenavrhuje nařízení ochranného léčení žádnou formou ani nařízení umístění do zabezpečovací detence. Ve zdravotním stavu posuzovaného nebyla zjištěna taková okolnost, která by snižovala jeho schopnost chápat smysl a podílet se na úkonech trestního řízení a účasti na případném soudním přelíčení. Netrpí poruchou či chorobou, jež by se rozvinula až následně.

8. Ze zprávy Městského úřadu [REDAKCE], odboru školství a sociálních věcí vyplývá, že nezletilý [REDAKCE] se od 26. 9. 2019 nachází v zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc [REDAKCE] v [REDAKCE]. [REDAKCE] je (ke dni podání zprávy) hospitalizována v Nemocnici [REDAKCE], kde je léčena pro závažnou pohlavní chorobu. Z lékařské zprávy vypracované [REDAKCE], praktickým lékařem pro děti a dorost je zjišťováno, že na těle [REDAKCE] nebyly zjištěny žádné známky násilí. Genitál a anus jsou klidné, nejví známky traumatu, indagací. Nebyla zjištěna zvýšená bolestivost, krvácení či cizí těleso. Z popisu z evidence Rejstříku trestů je zjišťováno, že obžalovaný byl v minulosti pětkrát soudně trestán. S výjimkou prvního rozhodnutí se jednalo vždy o majetkovou trestnou činnost. Aktuálně se nachází ve zkušební době podmíněného odsouzení, které mu bylo uloženo rozsudkem Okresního soudu v Jindřichově Hradci, sp. zn. 1T 98/2018. Naposledy byl obžalovaný odsouzen trestním příkazem Okresního soudu Praha – západ, sp. zn. 9T 104/2019, k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 250 hodin. Výše uvedené listiny soud přečetl dle ustanovení § 213 odst. 2 trestního řádu. Ve smyslu ustanovení § 213 odst. 1 trestního řádu předložil soud ostatní obsah spisového materiálu stranám k nahlédnutí.
9. Po provedeném dokazování, kdy krajský soud v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů zakotvenou v § 2 odst. 6 trestního řádu hodnotil důkazy jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností, dospěl k následujícím skutkovým a právním zjištěním.
10. Soud po provedeném dokazování nezískal důkazy, na jejichž základě by bylo možno ve věci vynést odsuzující rozsudek. Shledal naopak řadu rozporů a pochybností, které jej musely vést k vyhlášení zprošťujícího rozhodnutí.
11. Již od samého oznámení této věci se objevovaly skutečnosti, které v soudu musely vzbudit pochybnosti. Tyto lze chronologicky seřadit takto. Věc byla iniciována [REDAKCE], která dne 19. 11. 2019 policistům oznámila sexuální zneužití svého syna jejím druhem. Obžalovaný byl následně zadržen a eskortován na policejní služebnu v [REDAKCE]. Zde jej [REDAKCE] telefonicky kontaktovala a oznámila mu, že jí syn sdělil, že si vše vymyslel, a to údajně proto, že chtěl mít doma svého biologického otce. Dne 20. 11. 2019 s [REDAKCE] hovořila policistka [REDAKCE]. Té nezletilý sdělil informaci o třetí osobě komunikující s matkou, která ji naváděla k učinění nepravdivého oznámení, které směřovalo k trestnímu stíhání obžalovaného. Ještě téhož dne, poté co nezletilý absolvoval lékařské vyšetření, toto sdělení negoval a vrátil se, k původnímu tvrzení spočívajícímu v tom, že mu obžalovaný [REDAKCE]. Obsahově tuto výpověď potvrdil dne 21. 11. 2020, když byl vyslýchán dle ustanovení § 102 odst. 1 trestního řádu. Z výše uvedeného ke zřejmé, že nezletilý [REDAKCE] v krátké době několikrát zcela zásadním způsobem změnil svou výpověď, přičemž tato změna nebyla nijak smysluplně vysvětlena.
12. Další zásadní skutečností, která vyplynula z dokazování je to, že tvrzení poškozeného jsou v příkrém rozporu s tvrzeními jeho matky. Jak již bylo uvedeno, v rámci prvotních úkonů realizovaných příslušníky Policie České republiky po oznámení matkou [REDAKCE] sdělil, že mu nikdo [REDAKCE]. Matka se u nich doma bavila s cizím mužem, který ji instruoval, aby

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Havlíková

říkala, že mu někdo něco [REDAKCE]. U výsledku prováděného podle ustanovení § 102 odst. 1 trestního řádu uvedl odlišnou verzi. Ta spočívala v tvrzení, že mu byl obžalovaným jednou [REDAKCE], což měla údajně vidět matka, která ihned zavolala policisty. Ještě v rámci téhož úkonu však sdělil, že jednání obžalovaného viděl nějaký muž, který o něm řekl matce. To, že by jí o něčem takovém někdo informoval, matka popírá, stejně jako to, že by jí nějaký muž instruoval ke sdělení nepravdivých tvrzení, které měly za cíl poškodit obžalovaného. Konstatovala také, že nikdy nebyla přítomna jakémukoliv sexuálnímu útoku obžalovaného na poškozeného.

13. Zásadních pochybností nabyl soud také na základě okolností, které byly zjištěny po podání obžaloby na základě oznámení [REDAKCE]. Ta na policii ohlásila, že její sestra [REDAKCE] telefonicky hovořila s dcerou [REDAKCE], která jí měla sdělit, že při uklízení našla starý telefon bývalého přítele [REDAKCE], kde je na fotografii zřejmě [REDAKCE] jejího syna a [REDAKCE]. V této souvislosti uvedla, že jejího syna mohl zneužít obžalovaný a předmětná fotografie by to mohla dokládat. Na základě takto zjištěných závažných skutečností byla matka kontaktována policisty, kterým přislíbila, že předmětný telefon přinese a nové skutečnosti osvětlí. Poté, co se dostavila, žádný telefon nepředložila, sdělila však, že v zálohovaných fotografiích na svém profilu v sociální síti Facebook našla fotografii na níž je zachyceno nahé dětské tělo ([REDAKCE] a [REDAKCE]). Tato údajně nebyla pořízena jejím telefonem, ale měla se uložit na Facebooku. Jakým způsobem k tomu došlo, nespécifikovala. Dále dodala, že na svůj účet se může přihlásit pouze ona, a tudíž může vyloučit, že by tam předmětnou fotografii vložil někdo jiný. Mohl tak však učinit obžalovaný, který, když byli spolu, užíval výhradně její telefon.
14. I v případě těchto tvrzení se ze strany [REDAKCE] jedná manipulaci s fakty. Každý běžný uživatel sociálních sítí ví, že fotky se po jejich pořízení prostřednictvím mobilního telefonu rozhodně samy automaticky nepřehrávají na profil uživatele zřízený na sociální síti Facebook. Pokud je tam chce uživatel umístit, musí je na profil nahrát. Učinit tak může uživatel účtu, který má osobní přístupový kód. Takovou osobou je právě [REDAKCE], nikoliv obžalovaný. Pokud by tedy soud měl určit osobu, která na profil fotografie nahrála, nabízí se právě [REDAKCE]. Otázkou pak samozřejmě je, jakým způsobem se k fotografii dostala a také to, proč o předmětné fotografii sama neinformovala policii, když je naprosto zřejmé, že to je zcela zásadní informace pro trestní řízení, které předtím svým oznámením iniciovala. I kdyby soud přistoupil na eventualitu, že obžalovaný měl k dispozici přístupové heslo svědkyně nebo se k jejímu profilu dostal z jejího telefonu v okamžiku, kdy byla připojena, bylo by naprosto nelogické, aby fotografii, která by jej usvědčovala ze závažné trestné činnosti, nahrával na cizí účet. [REDAKCE], vědoma si zřejmě nelogičnosti svých sdělení, vyplývajících z výše uvedeného, tvrdila, že obžalovaný užíval výhradně její telefon. Ani to však není pravda. Když byl totiž na počátku řízení obžalovaný vyslýchán v [REDAKCE], jmenovaná mu ze svého telefonu volala a tlumočila sdělení syna, že si vše vymyslel. Tedy je jasné, že v té době museli mít každý svůj mobilní telefon. S ohledem na vše výše uvedené, muselo být [REDAKCE] jasné, že její nevěrohodná tvrzení i zamlčování významných informací budou u soudu vzbuzovat pochybnosti. To bylo také zřejmě důvodem toho, že po celou dobu mařila trestní řízení, nepřebírala poštu a i v případě, kdy se jí prostřednictvím policejních orgánů podařilo doručit předvolání k hlavnímu líčení, se k tomuto bez omluvy nedostavila.
15. S ohledem na výše uvedené přichází dle soudu do úvahy několik verzí průběhu událostí. Soud nemůže zcela vyloučit, že k protiprávnímu jednání, jež je popsáno v obžalobě došlo. Stejně pravděpodobné se však jeví i další varianty průběhu skutkového děje, které lze specifikovat takto:
16. [REDAKCE] navedla svého syna k učinění nepravdivé výpovědi, přičemž motivací k takovému jednání mohly být poměrně vyhrocené vztahy, které mezi sebou obžalovaný a jmenovaná v inkriminované době měli. V této souvislosti nemohl soud přehlédnout jedno z učiněných sdělení nezletilého [REDAKCE], že matka komunikovala s třetí osobou, která jí naváděla k tvrzení, že obžalovaný poškozenému něco [REDAKCE] a závěr [REDAKCE] v tom směru, že posuzovaný je velmi ovlivnitelný a nelze vyloučit působení matky v neprospěch obžalovaného. Této verzi by do určité míry nasvědčovalo i to, že se nezletilý se vším měl svěřit vzápětí poté, co se

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Havlíková

rozhodla ukončit vztah s obžalovaným a vyzvala jej k opuštění společně obývaného bytu, v důsledku čehož mezi nimi došlo k drobné fyzické potyčce. Že uvedená možnost má reálný podklad naznačují i výpovědi svědků a . Ti oba v rámci své výpovědi naznačili, že jmenovaná má sklony k různým fabulacím i obavu, že si celou věc vymyslela a prostřednictvím obžalovaného křivě obvinila.

17. Další eventualitou je to, že protiprávního jednání se dopustila jiná osoba, za určité, zřejmě pasivní účasti . Z výpovědi vyloučeno vyplynulo, že jeho vnučka bere drogy a provozuje prostituci. Užívání drog jmenovaná sama přiznala, když v e-mailu zaslanému policejnímu komisaři hovořila o tom, že si píchá pervitin. Provozování prostitute zase nasvědčuje to, že onemocněla závažnou pohlavní chorobou. Tyto skutečnosti ilustrují soudu, v jaké společnosti se ona a s ní bohužel i její syn pohybovali. Pakliže v blízkosti jmenované docházelo k fluktuaci různých pofiderních mužů, a to právě v souvislosti s prostitucí, nelze vyloučit, že iniciátorem sexuálně motivovaného útoku vůči chlapci mohl být někdo z nich, a to za aktivní či pasivní účasti jmenované. Této verzi nasvědčuje to, že to byla právě jmenovaná, kdo měl ve svém držení fotografii, na které je u dětského těla, které dle jejího tvrzení zřejmě patří jejímu synovi, vyfocen . Vzhledem k závěru znalce o tom, že se u nezletilého realita dosti prolíná s fantazií, lze připustit i to, že negativní sexuální zkušenost zažil s třetí osobou a pak ji z určitých důvodů (snaha o opětovné idealizované soužití s biologickým otcem, poměrně závažné konflikty obžalovaného s matkou) přiřadil k obžalovanému. Poslední dvě varianty by vysvětlovaly i zjištění znalce, že u poškozeného byla zachycena reakce, s níž se setkává u dětí se zkušeností sexuálního zneužití.
18. Pokud se jedná o informace vyplývající z důkazů vztahujících se k obžalovanému, považuje soud za důležitý zejména závěr znalce, že u obžalovaného nebyla zjištěna přítomnost duševní nebo sexuální poruchy a nebyla zachycena preferenční reakce na pedofilní aktivity.
19. Ze všeho výše uvedeného je zřejmé, že ani po provedení komplexního dokazování nelze učinit jednoznačný a nepochybný závěr o vině obžalovaného. Soud může vyslovit závěr o vině toliko za situace, kdy je vina obžalovaného prokázána bez jakýchkoliv pochybností. Jak je však z výše uvedeného zřejmé, v tomto případě tomu tak není. Soud nemůže odsoudit obžalovaného za situace, kdy o jeho účasti na páčání žalovaného trestného činu má zásadní pochybnosti a existuje několik verzí skutkového děje, které nelze vyloučit, neboť je podporují skutečnosti zjištěné v průběhu dokazování. Za výše popsané důkazní situace, s přihlédnutím k tomu, že ve věci nelze již provést žádný další důkaz, který by významným způsobem přispěl k objasnění věci, musel soud postupovat podle základní zásady trestního práva, tedy zásady „v pochybnostech ve prospěch obžalovaného“ a z jednání, které bylo obžalovanému kladeno obžalobou za vinu, jej podle § 226 písm. a) trestního řádu zprostit, když nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybný (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Havlíková

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

České Budějovice dne 13. října 2020

JUDr. Milan Kučera, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Havlíková